

и изгледва тѣ си добри дѣвица, челото му са набръква, сърцето му хващаше силно да тупа. *Зк. 47.*

Мрътвѣж *м. дм.* мрътвѣю: Голи и боси! жѣдни и гладни! Живи умрѣли горко мрътвѣжми! *Гн. 40.*

Мрътвило *с. с.* омертвѣніе, спячка: Отсега не оставяй ни единъ чясецъ дѣте-то да тѣне въ лѣнность и мрътвило. *Л. Д. 1869 р. 101.* Ные ся неоконищамы да ся помръднемъ на напръдъ отъ това наше мрътвило. *ib. 1871 р. 152.* Унего разумъ-тъ стои въ мрътвило. *ib. 1873 р. 97.*

Мрътвица *с. ж.* название безплодной почвы: Черна-та прѣсть не е все еднаква и нѣе trebuва да знаемъ че има плодовица: черна прѣсть и ялава черна прѣсть или мрътвица. *Л. Д. 1872 р. 237.*

Мрътвовлагица *с. ж.* о сухой, недостаточно влажной почвѣ: Нѣ на мрътвовлагица никога не сѣжътъ, т. е., кога е малка влага; защото причинява само да ся пукни зърно, а послѣ къту ся случи да нѣма на скоро дѣждъ, и изсѣхни та мрътвовлагица, изсѣхва и зърно ведно ѝни не принося голѣма полъза; защото-то изниква семя рѣдко. *Пж. 52.*

Мрътъвъ Мрътва Мрътва Мрътво Мрътво *пр.* мертвый: Догдѣ пушка-та трѣснала Тодорка мрътва паднала. *Д. 47, 48—49.* Три дни Неда мрътва лежа, Разбуди сѣ въ четвърти день. *М. 174.* Пожыталъ като мъртавъ. *Л. Д. 1875 р. 134.* „Мори желна Елинь Дойке! По кого си кинисала, По мъртвего Костадина“. *М. 200.* Мъртви-тъ не са съживѣватъ. *Л. Д. 1875 р. 140.* „Богъ да прости мъртви души“ (*души умершихъ*). *К. II, 5.* Мрътъвъ п(и)янь мертвецки пияный: Стига вече, кралю, вину точи, Чи сме сячки мъртви упиели! *Вв. 62.* Празднолюбци мъртви пияни ся валятъ и обръщатъ на добыччета. *Л. Д. 1874 р. 224.*

Мръхти *м. дм.* прозябаю (?): (Лакаво духовенство): В' гнасна дѣла потагнало бѣше, Приходи главни то освойло. В' дервишко заблаженъ мръхтише. Садба народна бѣ озлобляло. *Гн. 71.*

Мръцина (*серб.* мрцина Aas, cadaver.) *с. ж.* обыкновенно выражении умирамъ мръцина—умираю, какъ скотина, какъ собака: Не за-служва, мамо, споменъ Кой-то е въ свѣтъ-тъ живѣлъ Безотечествень, бездомень И мръцина е умрѣлъ. *Л. Д. 1876 р. 157.*

Мръчина *с. ж.* мракъ, темнота: А царината той чась побѣгна, бѣвъ да ма познае въ мръчината кой бѣхъ. *Х. I, 90.*

Мръчкавъ *пр.* темный: Той умира безъ да е видѣлъ нѣщо нѣкогы, освѣтъ мръчкава и лъжовна блѣскавина (*de sombres et fausses lueurs*). *Т. 70.*

Мръша Мърша *с. ж.* падалъ, трупъ: Гледа, като орелъ на мръша. *Ч. 142.* На мръши-тъ има и врабчета. Сир. При юнаци-тъ има и клекавы, въ и-тъ ся сѣ-тъхъ заедно. *Ч. 191.* Телади викатъ из село: Да върви мало